

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący dorozumianej decyzji, oparty na naruszeniu obowiązku uzasadnienia.
 - Strona skarżąca podnosi, że dorozumiana decyzja w zakresie w jakim nie przedstawia żadnego powodu odmowy udzielenia pełnego dostępu do żądanych dokumentów EBC, narusza obowiązek uzasadnienia i w związku z tym należy stwierdzić jej nieważność.
2. Zarzut drugi, dotyczący wyraźnej decyzji, oparty na naruszeniu obowiązku uzasadnienia w odniesieniu do decyzji Rady Prezesów EBC.
 - Strona skarżąca podnosi, że należy stwierdzić nieważność wyraźnej decyzji odmawiającej dostępu do żądanych informacji na tej podstawie, że narusza ona obowiązek uzasadnienia w zakresie w jakim: i) zawiera wyłącznie ogólne uwagi dotyczące powołanych wyjątków, wymienionych w art. 4 decyzji EBC/2004/3, a w szczególności ii) nie wskazuje powodów, dla których wyjątek wymieniony w art. 4 ust. 1 lit. a) tiret pierwsze decyzji EBC/2004/3 miałby uzasadniać ograniczenie przysługującego stronie skarżącej prawa dostępu.
3. Zarzut trzeci dotyczący wyraźnej decyzji, oparty na naruszeniu art. 4 ust. 1 lit. a) tiret pierwsze, drugie i siódme decyzji EBC/2004/3.
4. Zarzut czwarty, dotyczący wyraźnej decyzji, oparty na naruszeniu art. 4 ust. 2 pierwsze tiret decyzji EBC/2004/3 w odniesieniu do decyzji Rady Prezesów EBC.
5. Zarzut piąty, dotyczący wyraźnej decyzji, oparty na naruszeniu obowiązku uzasadnienia w związku z propozycjami zarządu EBC.
 - Strona skarżąca podnosi, że należy stwierdzić nieważność wyraźnej decyzji z uwagi na to, że narusza ona obowiązek uzasadnienia w zakresie w jakim: i) zawiera tylko ogólne uwagi dotyczące powołanych wyjątków wymienionych w art. 4 decyzji EBC/2004/3; ii) nie wskazuje szczególnych powodów, dla których odmówiono dostępu do szczególnych informacji, których zażądała strona; iii) nie podaje powodów odmowy udostępnienia informacji na podstawie art. 4 ust. 1 lit. a) tiret siódme decyzji EBC/2004/3; iv) nie wskazuje powodów odmowy udostępnienia informacji na podstawie art. 4 ust. 2 tiret pierwsze decyzji EBC/2004/3; v) nie podaje powodów odmowy dostępu do informacji na podstawie art. 4 ust. 3 decyzji EBC/2004/3.

Skarga wniesiona w dniu 21 maja 2015 r. – Ferrovial i in./Komisja

(Sprawa T-252/15)

(2015/C 245/41)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Ferrovial, SA (Madryt, Hiszpania), Ferrovial Servicios, SA (Madryt, Hiszpania), Amey UK plc (Oksford, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: M. Muñoz Pérez i M. Linares Gil, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 15 października 2014 r. w dokumencie C(2014) 7280 w sprawie wdrożonej przez Hiszpanię pomocy państwa SA 35550 (13/C) (ex 13/NN) (ex 12/CP);

- tytułem ewentualnym, stwierdzenie nieważności art. 4 ust. 2 wspomnianej decyzji i
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżona w niniejszym postępowaniu decyzja jest tożsama z decyzją będącą przedmiotem spraw T-826/14 Hiszpania/Komisja i T-12/15 Banco de Santander i Santusa/Komisja.

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 296 TFUE ze względu na brak uzasadnienia.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ analizowany środek nie zawiera według skarżących elementów właściwych pojęciu pomocy państwa.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 108 ust. 3 TFUE, art. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE i art. 4 ust. 1 rozporządzenia [Komisji] (WE) nr 794/2004 [z dnia 21 kwietnia 2004 r.] w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 659/1999, ponieważ analizowany środek nie stanowi pomocy nowej, przyznanej bezprawnie i niezgodnej z rynkiem wewnętrznym.
4. Zarzut czwarty dotyczący nieważności art. 4 ust. 2 decyzji trzeciej z powodu naruszenia art. 14 ust. 1 rozporządzenia 659/1999 ze względu na nieograniczenie nakazu odzyskania pomocy w takim samym zakresie, w jakim dokonano tego w dwóch pierwszych decyzjach (nabycia przed dniem 21 grudnia 2007 r.).
5. Zarzut piąty dotyczący nieważności art. 4 decyzji trzeciej (nakaz odzyskania pomocy) z powodu naruszenia art. 14 ust. 1 rozporządzenia 659/1999 ze względu na niewyłączenie z nakazu odzyskania pomocy transakcji pośrednich dokonanych przed dniem 10 marca 2005 r.

Skarga wniesiona w dniu 21 maja 2015 r. – Sociedad General de Aguas de Barcelona/Komisja

(Sprawa T-253/15)

(2015/C 245/42)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Sociedad General de Aguas de Barcelona, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. de Juan Casadevall)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- tytułem ewentualnym i w przypadku oddalenia żądania głównego, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim Komisja nie ograniczyła nakazu odzyskania pomocy do nabycia pośredniego dokonanego po dniu 21 grudnia 2007 r. i nie przyznała prawa do pełnego stosowania korzyści podatkowej w całym okresie, o którym mowa w art. 12 ust. 5 real Decreto Legislativo 4/2004, de 5 marzo, por el que se aprueba el Texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades [królewskiego dekretu ustawodawczego nr 4/2004 z dnia 5 marca w sprawie zatwierdzenia ujednoliconego tekstu ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych] i
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.